

عنوان مقاله:

تاثیر آموزش مبتنی بر نرم افزار گوشی هوشمند بر مهارت بالینی مواجهه با افراد دچار تروما در دانشجویان کارشناسی پرستاری

محل انتشار:

دومین همایش ملی مراقبت و درمان (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

فاطمه تازیکی بالاجیلینی - کارشناسی ارشد پرستاری اورژانس، گروه مدیریت پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

طاهره نجفی قزله - دکترای آموزش پرستاری، دانشیار، مدیر گروه مدیریت پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: در دنیای پرتحرک امروز با پیدایش خودروهایی با سرعت زیاد، آسیبها و صدمات ناشی از تصادفات آمار بالایی داشته و از علل مرگ و ناتوانی و زیانهای انسانی و اقتصادی در ایران و سراسر جهان است. با توجه به نقش غیرقابل انکار پرستاران در مراقبت از بیماران، و نیز اضطراب رو به رو شدن با این موقعیت ها بدون تجربه قبلی، اهمیت یافتن راهی مناسب جهت بهترین روش آموزش مهارت ها به دانشجویان پرستاری را مطرح می سازد. این مطالعه با هدف تعیین تاثیر آموزش مبتنی بر نرم افزار گوشی هوشمند بر مهارت بالینی مواجهه با افراد دچار تروما در دانشجویان کارشناسی پرستاری انجام شده است. روش کار: این پژوهش با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل در سال 2018 انجام شد، تعداد 82 نفر از دانشجویان ترم هفتم کارشناسی پرستاری به صورت سرشماری انتخاب و به صورت تصادفی سازی ساده به دو گروه مداخله و کنترل در لیست انتظار (wait-list control) تقسیم شدند. دانشجویان هر دو گروه آموزش رایج را دریافت نمودند، سپس از هر دوگروه ارزیابی مهارت بالینی مواجهه با تروما به روش (OSCE) Objective Structured Clinical Skills) Evaluation انجام شد. دانشجویان در گروه مداخله علاوه بر آموزش رایج، به مدت یک ماه نرم افزار آموزشی را دریافت کردند. دانشجویان هر دو گروه تحت ارزیابی مهارت بالینی به روش آسکی با استفاده از چک لیست (National Registry of Emergency Medical Technicians Skills) Sheets استاندارد مهارت بالینی تروما، قبل و یک ماه بعد از ورود به مداخله قرار گرفتند. یافته ها: براساس نتایج، در گروه مداخله میانگین نمرات پس آزمون در 9 مهارت بالینی مواجهه با تروما و جمع کل در مقایسه با پیش آزمون بیشتر بود ($p<0/05$). میانگین نمرات پس آزمون در 9 مهارت بالینی مواجهه با تروما در گروه مداخله بیشتر از گروه کنترل بود ($p<0/05$). تغییرات میانگین نمره 9 مهارت بالینی تروما در دو گروه اختلاف معنادار داشت ($p<0/05$). نتیجه ضریب همبستگی نشان داد با افزایش تعداد دفعات استفاده از نرم افزار نمره کل مهارت بالینی مواجهه با افراد ترومایی به طور معناداری افزایش می یابد. اندازه اثر مداخله در مهارت بالینی مواجهه با افراد دچار تروما و جمع کل بیشتر از 7/0 بود که نشان دهنده تاثیر زیاد نرم افزار گوشی هوشمند بر افزایش هر یک از مهارت ها بود. همچنین با افزایش تعداد دفعات استفاده از نرم افزار نمره مهارت افزایش داشت. نتیجه گیری: در مقایسه با روش آموزش رایج، آموزش مبتنی بر نرم افزار گوشی هوشمند باعث افزایش مهارت بالینی مواجهه با تروما در دانشجویان پرستاری می شود. این مطالعه بر لزوم گنجانیدن برنامه های آموزشی مبتنی بر نرم افزار گوشی هوشمند با توجه به دسترسی بالا و سهولت استفاده برای تمامی دانشجویان تاکید می کند. علاوه بر این تمرکز بیشتر برای اطمینان از پایداری این آموزش ها امر ضروری است.

کلمات کلیدی:

دانشجویان پرستاری، گوشی هوشمند، آموزش مهارت بالینی و تروما

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

